

Υπόθεση T-37/89

Jack Hanning κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

« Υπάλληλος — Επιτυχών διαγωνισμού — Ακύρωση
δεύτερου διαγωνισμού από το Πρωτοδικείο »

Απόφαση του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα) της 20ής Σεπτεμβρίου 1990 466

Περίληψη της αποφάσεως

1. Υπάλληλοι — Προσφυγή — Βλαπτική πράξη — Υποψήφιος που κατέλαβε μία από τις πρώτες θέσεις του πίνακα επιτυχόντων ενός διαγωνισμού — Απόφαση να μη γίνει κανείς διορισμός
(Κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρα 90 και 91)
2. Διαδικασία — Προβολή νέων ισχυρισμών κατά τη διάρκεια της δίκης — Προϊντοθέσεις — Νέος ισχυρισμός — Έγνοια
(Κανονισμός διαδικασίας, άρθρο 42, παράγραφος 2)
3. Υπάλληλοι — Προσφυγή — Λόγοι και ισχυρισμοί — Ανεπαρκής αιτιολογία — Αντεπάγγελτη εξέταση
4. Υπάλληλοι — Βλαπτική απόφαση — Υποχρέωση αιτιολογίας — Μη τήρηση — Εκπλήρωση της υποχρέωσης κατά τη διάρκεια της δίκης — Όρια
(Κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 25, εδάφιο 2)
5. Υπάλληλοι — Πρόσληψη — Διαγωνισμός — Υποχρέωση επιλογής ενός των επιτυχόντων σε περίπτωση πληρώσεως της κενής θέσεως — Όρια — Άρνηση χρησιμοποίησεως πίνακα επιτυχόντων που είναι εν μέρει πλημμελής — Παράνομο

6. Υπάλληλοι — Πρόσληψη — Διαγωνισμός — Υποχρέωση πραγματοποίησης των διορισμών βάσει της σειράς κατατάξεως των επιτυχόντων — Όρια — Υπηρεσιακό συμφέρον
7. Υπάλληλοι — Προσφυγή — Ακυρωτική απόφαση — Εξουσία του Πρωτοδικείου να επιβάλει υποχρεώσεις — Δεν υπόρχει
(Κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 91)
8. Υπάλληλοι — Προσφυγή — Αγωγή αποζημιώσεως — Παράλειψη διενκρινίσεως της εκτάσεως της ζημίας — Απαράδεκτο
(Κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 91· κανονισμός διαδικασίας, άρθρο 38, παράγραφος 1)
9. Υπάλληλοι — Προσφυγή — Αγωγή αποζημιώσεως — Ακύρωση της προσβαλλόμενης παράνομης πράξης — Επαρκής ανόρθωση της ηθικής βλάβης
(Κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 91)

1. Το γεγονός ότι ένας υποψήφιος μετέσχε σε διαγωνισμό, κατέλαβε δε μία από τις πρώτες θέσεις του πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού αυτού, αποδεικνύει ότι έχει συμφέρον ως προς τη συνέχεια που θα δώσει η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή στον διαγωνισμό αυτό. Κατά συνέπεια, είναι ικανή να βλάψει τον υποψήφιο αυτό η απόφαση να μην πραγματοποιηθεί κανείς διορισμός και να προκηρυχθεί νέος διαγωνισμός.

2. Μολονότι το άρθρο 42, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας απαγορεύει την προβολή νέων ισχυρισμών κατά τη διάρκεια της δίκης, εκτός αν οι ισχυρισμοί αυτοί στηρίζονται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκλυψαν κατά την έγγραφη διαδικασία, πρέπει να θεωρηθεί παραδεκτός ο ισχυρισμός που αποτελεί ανάπτυξη λόγου που προεβλήθη προηγουμένως, άμεσα ή έμμεσα, με το εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο και συνδέεται στενά με τον λόγο αυτό.

3. Το Πρωτοδικείο είναι υποχρεωμένο να εξετάσει αυτεπαγγέλτως αν το καθού όργανο εκπλήρωσε την υποχρέωσή του να αιτιολογήσει την προσβαλλόμενη απόφαση.

4. Η απόφαση να μη ληφθούν υπόψη τα αποτελέσματα ενός διαγωνισμού και να προκηρυχθεί νέος διαγωνισμός λόγω των παρατυπιών που σημειώθηκαν κατά τη διαδικασία του πρώτου διαγωνισμού είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη, όταν δεν περιέχει καμία ένδειξη για τον χαρακτήρα ή τη φύση των εν λόγω παρατυπιών.

Ενώ η ανυπαρξία αιτιολογίας δεν θα μπορούσε να θεραπευθεί από το γεγονός ότι ο προσφεύγων έλαβε γνώση, κατά τη διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου, των λόγων για τους οποίους ελήφθη η προσβαλλόμενη απόφαση που τον αφορά, δεν συμβαίνει το ίδιο στην περίπτωση ανεπαρκούς αιτιολογίας. Οι εξηγήσεις δηλαδή που δίδονται κατά τη διάρκεια της δίκης μπορούν, σε ορισμένες εξαιρετικές περιπτώσεις, να καταστήσουν άνευ αντικειμένου τον λόγο που στηρίζεται στην ανεπάρκεια της αιτιολογίας.

Όταν η αιτιολογία είναι ανεπαρκής αλλά κατά τη διάρκεια της δίκης παρέχονται οι σχετικές συμπληρωματικές διευκρινίσεις, εναπόκειται στον δικαστή να εξακριβώσει αν οι μεταγενέστερες αιτιολογίες του καθού οργάνου μπορούν να θεμελιώσουν νομικά την προσβαλλόμενη απόφαση.

5. Ο κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως δεν επιβάλλει στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή την υποχρέωση να δώσει συνέχεια στην κινηθείσα διαδικασία προσλήψεως με την πλήρωση της κενής θέσεως. Όταν όμως προτίθεται πράγματι να πληρώσει την κενή θέση, η ΑΔΑ πρέπει να διορίσει τους επιτυχόντες βάσει των αποτελεσμάτων του διαγωνισμού. Η ΑΔΑ δεν μπορεί να αποστεί του κανόνα αυτού παρά μόνο για σοβαρούς λόγους που δικαιολογούν πλήρως και σαφώς την απόφασή της. Κατά συνέπεια, το κοινοτικό όργανο δεν είναι ελεύθερο να θέτει τέρμα στη διαδικασία προσλήψεως χωρίς να εξετάζει αν υπάρχουν σοβαροί λόγοι για να μη διοριστεί ένας από τους επιτυχόντες του διαγωνισμού.

Μολονότι η όλη διαδικασία ενός διαγωνισμού καθίσταται καταρχήν οπωσδήποτε πλημμελής λόγω του παρανόμου αποκλεισμού ενός υποψηφίου, δεν συμβαίνει το ίδιο στην περίπτωση κατά την οποία κακώς επετράπη η συμμετοχή ενός ή περισσότερων υποψηφίων. Στην τελευταία περίπτωση η ΑΔΑ αντιμετωπίζει μία διαδικασία διαγωνισμού και έναν πίνακα επιτυχόντων των οποίων τα παράτυπα τμήματα μπορούν να διαχωριστούν από τα νομότυπα.

Η ΑΔΑ επομένως πρέπει να εξετάζει, πριν αποφασίσει να αγνοήσει τα αποτελέσματα του διαγωνισμού, τη δυνατότητα πληρώσεως της κενής θέσεως με τον διορισμό ενός από τους επιτυχόντες που έχουν περιληφθεί νομότυπα στον πίνακα επιτυχόντων.

6. Μολονότι η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή έχει το δικαίωμα να μην τηρεί την ακριβή σειρά κατατάξεως των επιτυχόντων ενός διαγωνισμού, πρέπει να προβάλει λόγους υπηρεσιακού συμφέροντος για να διορίσει στην κενή θέση άλλον υποψήφιο και όχι αυτόν που έχει καταλάβει την πρώτη θέση του πίνακα επιτυχόντων.
7. Το Πρωτοδικείο δεν θα μπορούσε, χωρίς σφετερισμό των προνομίων της διοικητικής αρχής, να υποχρεώσει ένα θεσμικό όργανο να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση μιας αποφάσεως με την οποία ακυρώνονται αποφάσεις σχετικές με διαδικασίες διαγωνισμού .
8. Δεν πληροί τις προϋποθέσεις που θέτει το άρθρο 38, παράγραφος 1, του κανονισμού διαδικασίας του δικόγραφο με το οποίο ζητείται η αποκατάσταση της περιουσιακής ζημίας, όταν ο προσφεύγων δεν διευκρινίζει την έκταση της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη, μολονότι ήταν εύκολο να παράσχει τα σχετικά αριθμητικά στοιχεία, και δεν αποδεικνύει ούτε καν ισχυρίζεται ότι υπήρχαν ιδιαίτερες περιστάσεις που δικαιολογούν την παράλειψή του αυτή.
9. Η ακύρωση της προσβαλλομένης από τον υπάλληλο πράξεως της διοικήσεως αποτελεί, αυτή καθαυτή, πρόσφορη και επαρκή καταρχήν ανόρθωση κάθε ηθικής βλάβης την οποία έχει ενδεχομένως υποστεί ο υπάλληλος λόγω της προσβαλλομένης πράξεως. Κατά συνέπεια, το αίτημα επιδικάσεως συμβολικής αποζημιώσεως ενός φράγκου καθίσταται άνευ αντικειμένου.